

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De eleuatione memoriæ, vltra omnia creata, in Deo fixæ, & de tribus
animæ viribus. Cap. Ll.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

De eleuatione memoriae, vltra omnia creata, in Deo fixae, & de tribus
animae viribus. Cap. LI.

Fonti com-
paratur
anima.

Igitur istam confurrectionem, quae in superioribus animae viribus
per plenitudinem diuinæ gratiae peragitur, cooperante propria in-
dustria, & conamine, assimilare possumus fonti tribus riuulis dif-
fluenti: quia & anima tribus potentijs effluit. Est autem fons iste ple-
nitude gratiae in vnitatis spiritus, infusione diuina scaturiens instar fon-
tis: sed tamen essentialiter in vnitatis spiritus nostri se tenens immanen-
do, tribus riuulis diuinæ operationis deriuatur in tres intellectualls a-
nimae vires, ibidem se diffundendo.

Riuus diui-
ne operati-
onis in me-
moriam.

Memoriae
quies.

Primus riuulus ab vnitatis spiritus defluens in primam vim, scilicet
memoratiuam, est quaedam spiritalis, simplex, vniformis, iucun-
da, & quieta serenitas aut claritas, velut aer, quando quietus est ab om-
nibus ventis, purus ab omnibus nubibus, & nebulis, serenus aut cla-
rus à radijs solaribus. Sic efficitur memoria per influentiam istius ri-
uuli quieta in seipsa, clara, & serena in conuersione ad diuina, pura ab
omnibus peregrinis imaginibus: quia isto titulo eleuatur super om-
nia sensitua, imaginaria, ac vniuersa ipsam præpedire valentia, &
redditur stabilis & firma in vnitatis spiritus, quia quando iste riuulus de-
fluit, replet omnes animae vires inferiores cum superioribus, & instar
maris refluxus trahit secum in ipso refluxu omnes vires ad suam ori-
ginem vnde effluxerunt, & sic sustolluntur supra omnem multipli-
citatem, & occupationes, velut si homo eleuatus esset vltra nubes in
veram claram tranquillitatem, vbi nec ventus, nec nubes, nec grando,
nec pluuia, nec vlla sit permutatio, memoriaeque ipsa peruenit in tam
admirabilem, claram tranquillitatem, & quietudinem, quod incom-
prehensibile esset homini, qui non sensisset. Per quam claram infu-
sam lucem, & tranquillitatem inuenit se recollectum, stabilitum, pe-
neneratum, & ancoratum in vnitatis sui spiritus, quam etiam velu-
ti propriam quandam possidet mansionem: ac vnitas ipsa per Dei in-
ternam operationem consequenter inclinabatur ad illam excellentis-
simam vnitatem, in qua Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, cum omni-
bus Sanctis, & Angelis vniti sunt. Et istiusmodi homo adeo priuatur
memoria inferiorum, ac si esset homo caelestis, & non terrestris. Vin-
de legimus de quodam sancto Patre, quia adeo eleuatus fuerit per me-
moriam suam, vt nullam memoriam rerum terrenarum posset reti-
nere.

Memoriae
eleuatio.

ner. Accidit ut frater quidam veniret ad cellam eius, & peteret aliquid sibi accommodari. Respondit pater: Maneas hic frater, volo intrare, & afferre tibi. Sed antequam intro venisset, oblitus fuit, non solum rei quam afferre debebat, sed etiam fratris, quem praeforibus praestolari iusserat. Fratrem autem secundo pulsante, exiit pater & interrogavit quid peteret, oblitus quippe fuerat omnium, quae frater ei antea dixerat. Iuit secundo pro re afferenda, sed iterum penitus oblituscebat. Cum tertio frater pulsasset, & ille exiisset, ait: Dilecte frater ingredere tu ipse, & accipe quod petis: quia imaginem aut memoriam illius rei non valeo tam diu retinere, quod possem tibi afferre.

De elevatione intellectus in abyssum divini luminis.

Cap. LII.

Secundus rivulus defluens in secundam vim, scilicet intellectum, est interna quaedam apparitio Dei, hoc est, intelligentia quaedam ex Deo fluens, internitatem nostram apertam conservans ad omnem influentiam Dei, intellectumque nostrum elevans ad cognoscenda profundissima sacrae scripturae arcana, excedens omnem naturalem intellectum, elevaturque in tantum in Deum, ut internum Dei susurrum recipiat, imò multa illi occulta intellectualia lumina aperiuntur, quibus semper magis ac magis istis tribus viribus supra se elevatur, & in Deo profundatur. Exempli gratia de sancto Francisco, qui erat homo simplex: Stabat aliquando in contemplatione sua, & ad Deum loquebatur, audiente fratre Leone: Quid es tu dulcissime Iesu: & quid sum ego tuus vilissimus vermiculus? Post hoc interrogavit frater Leo, quid istis verbis praeponderet? Qui respondit, aperta sibi fuisse duo lumina cognitionis. Primum de incomprehensibili immensitate Dei in magnitudine, maiestate, sapientia, bonitate, misericordia, & sic de omnibus alijs, quae Deo possunt ascribi. Secundum intellectualem lumē fuit notitia suae abyssalis vilitatis: & his duobus luminibus amor Dei & contemptus sui ipsius in eo augebantur. In hunc modum etiam istiusmodi homines tam profunde rapiuntur in omnimodas occultas cognitiones, quod incredibile foret inexperto. Primum quidem intellectuales oculos attollentibus in Dei excelsam naturam, datur plerumque ipsis notitia de Deo, quod scilicet sit quaedam incomprehensibilis, simplex puritas, in sua essentia, inscrutabilis profunditas, inaccessibilis altitudo, incomprehensibilis latitudo, aeterna longitudo, tranquilla & silens aut quiesca saligo, lata & vasta solitudo, requies aeterna Sanctorum, com-

Gggg 3 mune

Paradigma.

Rivus divi-
nae opera-
tionis in
intellectu

S. Francisci
contempla-
tio.

Cognitio
duplex.

Cōtempla-
tio Dei.